

Hồn tử sĩ gió ù ù thổi...

Tâm bút của Uyên Sơn

Cuối tháng tám trời Nam Florida mây đen vần vũ với những cơn mưa nặng hạt trút xuống các thành phố trải dài từ West Palm Beach xuống tận Miami. Màu hoa phượng đỏ rực rỡ trên các con đường của Boca Raton, của Coral Gables, của Miami, của Homestead và trong khuôn viên trường đại học FIU đã biến mất, nhường lại cho những cành lá xanh um ướm sũng và nặng trĩu những nước.

Qua màn ảnh truyền hình, người người dỗi mắt tận ngoài khơi Đại Tây Dương, nơi những cơn bão, những cơn giông nhiệt đới hình thành và lũ lượt kéo về hướng tây. Florida đang trong mùa bão, chỉ một vết xoáy nhỏ của một cơn lốc vô danh xa tít bên bờ biển Phi Châu đã là nỗi ưu tư của con người.

Rồi tin tức về khủng bố đe dọa tấn công với một số người tình nghi bị bắt giữ. Anh Quốc, Âu Châu báo động và Mỹ Quốc thì canh phòng cẩn mật hơn bao giờ.

Loài người như lúc nào cũng có những mối bất an tiềm ẩn sẵn sàng đe dọa cuộc sống, kể cả tại nước Mỹ, nơi mà sinh mạng con người được bảo vệ kỹ lưỡng nhất, nơi mà nền an ninh của xã hội được tổ chức chặt chẽ nhất, nhưng người dân Mỹ vẫn có cảm giác bất an.

Thế nhưng cái bất an tiềm ẩn đó của người dân Mỹ so sánh với người dân Việt Nam trước năm 1975 cách xa nhau một trời một vực. Cái chết chóc, cái khổ ải chực chờ đe dọa mọi người dân Việt Nam từ khi những người cộng sản đem chiến tranh từ Bắc vô Nam, đem sự khủng bố từ rừng rú ra thành thị, thì không có nơi nào là không có bom đạn, không có nơi nào là không có máu đổ thịt rơi.

Người dân thì như thế, còn thân phận của những người lính VNCH, của những người cầm súng trực tiếp đi vào cuộc chiến bảo vệ Tổ Quốc thì có bút mực nào tả xiết cho những cái chết kề bên cổ, cái khổ cực đeo đẳng trọn cuộc đời cho đến khi ngã gục.

Người xưa có nói “Sinh bất thọ – Tử bất an” chính là cái thân phận hẩm hiu của người lính. Làm sao thọ cho được trong một cuộc chiến kéo dài trên ba mươi năm, thoát trận này thì còn biết bao nhiêu trận kế tiếp. Chưa kể những người lính vừa mới ra trận lần đầu, vừa rời ghế quân trường hôm trước đã vĩnh viễn ra đi hôm sau! Khóa 17 Thủ Đức, khóa 19 Võ Bị có người chưa kịp lãnh lương Chuẩn úy, chưa kịp lãnh lương Thiếu úy đã sớm thành người thiên cổ ở hai trận chiến long trời lở đất Đồng Xoài, Bình Giả.

Rồi có cái chết nào của người lính có được chữ “an” đâu? Chết ban xác, chết mất đầu lia tay, chết không còn toàn vẹn thân thể con người. May mắn thì được đem về hậu phương mai táng, không may thì xác vất vãi nơi đèo sâu núi thẳm, cuối bãi đầu ghềnh.

Nhưng những người lính VNCH tử trận đã được may mắn đem về hậu phương chôn cất, một lần nữa chữ “bất an” lại đến với họ khi bọn người cộng sản man rợ cuồng tín chiến thắng được miền Nam, mồ mả của họ lại bị đào xới san bằng bất kể chôn cất trong nghĩa địa hoặc trên đất đai của chùa chiền hay tư nhân, do những kế hoạch giải tỏa để xây dựng công viên, vườn trẻ, phóng đường phóng lộ, hoặc tàn ác hơn như xây cất khu du lịch.

Đất đai thì thên thang, nhưng cộng sản chỉ nhắm vào các nghĩa địa có mồ mả của những người lính VNCH, những người có liên hệ với chế độ cũ, hoặc mồ mả của những người có tiếng tăm giàu có khi xưa để san bằng và để trả thù. Điển hình như nghĩa trang Mạc Đĩnh Chi tại Sài Gòn và tất cả những nơi gọi là “Đất Thánh Tây” trên toàn các tỉnh lỵ thành phố miền Nam, đều hoàn toàn bị san bằng sạch bóng.

Hàng trăm ngàn (cũng có thể hàng triệu) hài cốt đó bây giờ ở đâu? Vĩnh viễn bị khóa bằng dưới lòng đất lạnh hay chỉ còn lại một nhúm tro tàn? Dĩ nhiên trong số đó có hàng trăm ngàn hài cốt của người lính VNCH cũng tan theo sương theo khói, và hồn họ vất vưởng không nơi nương tựa đang lảng lảng dật dờ trên que hương.

Trong khi đó thì hài cốt những cán binh cộng sản được tập trung chôn cất trong những nơi gọi là “Nghĩa Trang Liệt Sĩ” lộng lẫy nguy nga, màu mè diêm dúa khắp mọi nơi trên đất nước, từ xã đến huyện đến tỉnh dọc theo các quốc lộ các tỉnh lộ.

Chúng ta, những người may mắn sống sót trong cuộc chiến, đang sống tại hải ngoại, bằng cách này hay cách khác, với một cuộc sống an bình. Gần mười năm qua chúng ta đã nối lại vòng tay để giúp đỡ những chiến hữu bất hạnh còn sống tại quê nhà – Những Thương Phế Binh QLVNCH – thì đã đến lúc chúng ta cùng nghĩ đến sự TÁI YÊN VỊ linh hồn những chiến hữu bất hạnh đã nằm xuống – Những tử sĩ của Quân lực Việt Nam Cộng Hòa Anh Hùng đã bị đào mồ cuốc mả trên quê hương, đã bị xóa sạch vết dấu trên chính nơi chôn nhau cắt rún của mình, và dĩ nhiên linh hồn họ đang uất hận dật dờ, không nơi nương tựa.

Ngày Quân Lực 19/6 năm 2006, một Ủy Ban Vận Động Xây Dựng Đài Tưởng Niệm chiến sĩ VNCH tại Florida đã chính thức thành hình. Nước mắt có lẽ đã khô trên khóe mắt của những người cựu quân nhân Quân lực VNCH bởi tuổi đời đã chồng chất, nhưng tự trong tận đáy lòng họ đã âm thầm rướm lệ, họ đã cắn môi thổn thức và nguyện cầu cho Đài Tưởng Niệm sớm thực hiện, sớm hoàn thành.

Họ đã tâm niệm rằng không bảo vệ được nắm mồ cho đồng đội thì hãy cùng nhau dựng một Tượng Đài, dù lớn dù nhỏ để anh linh những chiến hữu đã nằm xuống có nơi quá vãng, và cũng là nơi để tưởng nhớ và vinh danh những cái chết hào hùng của những người trai bất khuất QLVNCH, đã nửa đường gãy gánh.

Rồi có lẽ một ngày nào đó, người cựu quân nhân QLVNCH với râu tóc bạc phơ, sẽ gửi gắm lời trần trối cuối đời đến con cháu rằng:

*“Khi ta chết cần chi xây nắm mồ,
Chút bụi tro ta để lại cho đời
Tượng đài đó sẽ là nơi thiên cổ
Gặp bạn xưa cùng chiến đấu một thời.”*

Vâng, chính nơi Đài Tưởng Niệm này sẽ là nơi hội ngộ đời đời của những người chiến sĩ VNCH, kể trước người sau. Trong cõi mịt mù của Trời Đất, trong chốn cổ lỵ của Thiên Thu, họ sẽ gặp nhau và cùng ôn lại thiên trường ca hào hùng muôn thuở của người lính VNCH.

Và cũng nơi đó, con cháu của nhiều thế hệ kế tiếp sẽ đến với một nén hương thơm, với một cành hoa nhỏ – hoặc chỉ đến với cánh tay trần nhưng với con tim đầy ngưỡng vọng – để nhắc nhở đến cha ông, đến tổ tiên mình, những người cách đây hàng vài chục năm, hàng

trăm năm... đã góp phần vào công cuộc bảo vệ nền Tự Do cho một đất nước mang tên Việt Nam bên bờ biển Thái Bình Dương xa thẳm.

Đài Tưởng Niệm tại West-minster-Nam Cali, Đài Tưởng Niệm tại Houston-Texas, Đài Tưởng Niệm tại Phoenix – Arizona, và bây giờ Đài Tưởng Niệm tại Orlando – Florida đang được vận động xây dựng, nơi có số cư dân người Việt đứng hàng thứ sáu trên đất Mỹ.

Dĩ nhiên những sự hình thành của các Đài Tưởng Niệm nói trên đã phải khắc phục và vượt qua biết bao khó khăn chồng chất, nhưng có điều chắc chắn rằng, với tấm lòng của người hải ngoại, với sự hỗ trợ của tất cả những cựu quân nhân QLVNCH các cấp, và đặc biệt với sự phù trợ linh thiêng của anh hồn các tử sĩ đã nằm xuống, các Đài Tưởng Niệm đó đã được hoàn thành.

Hàng trăm đồng bào và chiến hữu tại Houston đã tận mắt chứng kiến và vẫn thương kể lại hình ảnh linh thiêng huyền diệu trong ngày Lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Tượng Đài: Dưới buổi chiều hè tất nắng còn nóng hổi của bầu trời đứng gió Houston, sau khi phần thấp hương van vái Hương hồn Tử sĩ về phù trợ cho việc xây dựng Tượng Đài vừa chấm dứt, bỗng có một luồng gió mạnh từ đâu đưa đến thổi phần phật tất cả các ngọn quốc kỳ trong khuôn viên hành lễ. Đặc biệt những lá cờ này thay vì thổi bay về cùng một hướng thì lại bay đập ngược vào nhau vang lên tiếng kêu bôm bốp giống như tiếng vỗ của hàng trăm bàn tay.

Riêng ba trụ cờ chính với các lá quốc kỳ Việt Mỹ và cờ tiểu bang, gió thổi mạnh làm ba lá cờ quỵện vào nhau và vang lên những âm thanh vi vút giống như hàng ngàn tiếng reo vui. Bà con Houston đã lạnh người và rớt nước mắt trước hiện tượng này: anh linh của hàng ngàn tử sĩ đã hoan hỉ về phù trợ cho việc xây dựng Tượng Đài.

Tiểu bang Florida của chúng ta, một tiểu bang ấm áp hiền hòa với một cộng đồng người Việt tuy số lượng khiêm nhường, mặc dù phải trải dài từ Bắc xuống Nam và chia cách bởi bờ đông và bờ tây, tuy nhiên vẫn gắn bó mật thiết trong những sinh hoạt cộng đồng, cộng với lợi tức kinh tế tương đối phồn thịnh, chắc chắn việc xây dựng Tượng Đài sẽ gặp nhiều thuận lợi!

Và cuối cùng của tâm bút, là lời cầu nguyện: Xin Anh Hồn Tử Sĩ QLVNCH linh thiêng hãy về đây phù trợ cho Đài Tưởng Niệm Chiến Sĩ Việt Mỹ Florida sớm được hoàn thành.

*Chớm Thu 2006
Uyên Sơn*